

Caravans en Slierecht 5

Maot caravans vervolleg. Gerrit ondeckte naest de toercaravan òk de staocaravan en de ovaerstap was gaauw gemaakt. Staocaravans dat was `n nog betere handel, gesubsidieerd zellefs. De raaizigers, vervinge hullies weunwaoges deur luxe Duitse caravans, mè meer pk's d'r voor dan dien êêne knol van ooit. De stopplaetse wiere vaste staonplaetse. Slierecht richtte aareges achteraf, aan `t industrieteraain ôk `n kampie in. De oneerbiedige naam kampers was gebore. Raaizigers kreges meer behoefte om d'r aagige perremenent te vestige, verraal òk omdat `t klimaat voor hullie tege d'r keerde. Mor de overhaaid was gul en as iemand `n vaste plek wouw, was `n staocaravan wel `n goeje opsie. Daer zag maot wel brôôd in. Hij nam zellefs een staocaravanfebriek over. Maot caravans groeide en bloeide. Laeter zou ik êên van z'n dochters op de Caravan RAI nog `n paor keer spreke, `t caravanne hoorde toe òk bij mijn leve. Trewaail hullie daere stinge met `n haaleve hal, sting ik op `n nietig standjie de Nederlanse Caravan Club aan te prijze. Die

dochter met 'r zus, daer hà 'k zellefs nog op gepast toe ze peuters wazze. Die staocaravans stinge òk achteraan de Stesjonsweg.

Je ben jong en je wil wat. Met de kennis die ik had van de caravans die daer stinge en mè mijn nog 'n paor knaope, hoefde we nie meer in d'n donker de katjies te knijpe. Ommers, we wisse dat de deure van de caravans nie op slot gonge. Die mooie staocaravans, chalets zegge me nou, hadde 'n slaepkaomer met 'n bed. Dan mag ievers 't gras twêê kontjies hôôg zijn, mor as 't toch al kriebelde, kriebelde 't in bed prettiger dan 't gekriebel van broeinetels, de veruitgang hou ie nie tege. Wat jie aallêên nie mò doen is 'n ketting afdoen en neerlegge op 't nachtkassie om die verolleges te vergete. Dat overkwam mijn vriendin. Die ketting was toch wel belangrijk, dus de vollegenden dag, op zondag, d'r weer naer toe. Hêêl schijnhaailig eve 'n baksie doen bij m'n ome. Ze wazze verbaosd, mor leuk. Dà zô 'n knaop toch nog aan z'n familie doch, wà lief hee? Nou zô lief was 't nie, mor ik mos nog wat ophaole uit zô 'n weunwaoge. Bij 't weggaon zee ik nog: "Ik kijk eeffies bij de caravans, ik ben benieuwd hoe die d'r uit zien, hêêl wà grôôter dan die Aodriaos van êêst." M'n ome riep me nog nae: "Doet dat nou mor niet, want ze vinge dà nie goed met de zondag." Gelukkig was ik toe òk aal dôôf, Ôôst-Indisch toen nog, daer heb ie gêên gehoorapperaote voor, net as die 'k nou draogt.

Emiel Mostert